

KRALJICE SVETE KRUNICE

fra Oliver Marčinković

„Kraljice svete krunice“ dobro je poznata pjesma u hrvatskom narodu te se često i rado pjeva, a u Lauretanskim litanijama, koje sadrže najljepše marijanske naslove, nalazimo također zaziv „Kraljice svete krunice“. Naslov „Kraljica“ vezan je uz Marijino služenje, njezinu svetost i prihvaćanje Božje volje po čemu je i slavljena kao kraljica raznih Božjih službenika. Krunica Djevice Marije, koja je po svom obliku marijanska, usredotočena je sva na Krista i u sebi sadrži dubinu cjelokupne evanđeoske poruke, zato je i nazivamo „Evanđelje u malom“. Molimo ju, ne samo da s Marijom naučimo što je Krist činio, nego da „naučimo Njega“. Vođena Duhom Svetim postupno se širila u drugom tisućljeću; molitva je koju su voljeli mnogi sveci i na koju je poticalo crkveno učiteljstvo. Ona je Marijin trajni Magnificat, tj. Veliča za djelo otkupiteljskog utjelovljenja. Jednostavna i duboka ostaje jako važna molitva, namijenjena da donese plodove svetosti te molitelj crpi obilnu milost primajući je gotovo iz samih ruku Otkupiteljeve Majke. Krunica je uvijek služila kao djelotvorno sredstvo molitve za mir i obitelj!

Ona se s lakoćom uklapa u duhovni put kršćanstva koje, nakon dvije tisuće godina, nije ništa izgubilo od svježine svojih početaka i koje se osjeća

potaknuto od Duha Svetog da izveze na pučinu i da bi svijetu ponovno navijestilo, štoviše, glasno dozvalo Krista kao Gospodina i Spasitelja, kao „Put i Istinu i Život“, kao cilj ljudske povijesti, točku prema kojoj smjeraju želje povijesti i civilizacije. I Martin Luther je izjavio da Mariju nikada ne možemo dovoljno častiti, a vidjelica u Lourdesu, sv. Bernardica, oko svoje ruke je uvijek nosila krunicu kad joj se Gospa ukazivala. Blažena Djevica Marija od krunice ima i svoj blagdan koji je ustanovljen u 16. st., a slavi se 7. listopada. On je spomen na pobjedu kršćanske vojske nad Turcima u bitci kod Lepanta nakon što je papa Pio V. pozvao vjernike da mole krunicu za uspješan ishod sukoba. Prvotno je nazvan „Gospa od pobjede“, a kasnije, da bi se istaknulo značenje pobjede po moljenju krunice, naziva se „Blagdan svete Krunice“, tj. „Blagdan Kraljice od Krunice“, a danas je poznato i pod nazivom „Gospa od Ružarija ili Rožarija“ i slično.

Sv. papa Ivan Pavao II., u svom apostolskom pismu Krunica djevice Marije, govori da je „Krunica blago koje treba ponovno otkriti. Tako jednostavna i ujedno tako bogata molitva zaslužuje da je kršćanska zajednica ponovno otkrije.“

Kritičari različita stava reći će da je krunica samo dosadno i suhoparno ponavljanje istih riječi i molitava, no razmatranje Kristovih otajstava u krunici temelji se upravo na ponavljanju. Ponavljanje ima svoj dubinski i istinski smisao. Nije li ono dio naše svakodnevnice, našega života? Disanje, što li je drugo nego ponavljanje?

Uvijek isti uzdah i izdah, ali po njemu živimo. Kucanje srca, što li je drugo nego ponavljanje? Uvijek jednako stezanje i širenje, no ono čini da krv kola tijelom. Ta, nije li čitav naš život uređen i nošen izmjenom i ponavljanjem? Uvijek iznova izlazi i zalazi sunce te bivaju dan i noć... Sav se život ostvaruje u ritmovima vanjskih uvjeta i nutarnjeg ispunjenja. Zašto onda ono što je u drugim okolnostima dobro, ne bi bilo dobro i u vjerskom životu? A krunica je utvrđen oblik vjerskog života. Neka nam krunica ne bude samo suhoparno i dosadno ponavljanje, nego neka svako ponavljanje Zdravo Marije bude istinski čin ljubavi koji u konačnici po njoj upravljamo Isusu da bismo se tako potpunije suobličili Kristu te mogli zajedno sa sv. Pavlom izjaviti: „Živim, ali ne više ja, nego živi Krist u meni.“

Pozvani smo iznova otkrivati smisao molitve svete krunice u svjetlu Pisma, u skladu s liturgijom i u ozračju svoje svakodnevice.

Završit ću dirljivim riječima blaženog Bartola Longa, „apostola krunice“ kojima zaključuje slavnu Molitvu Kraljici svete krunice: „O blažena Marijina krunice, slatki okove koji nas vežeš uz Boga, spono ljubavi koja nas sjedinjuješ s anđelima, tvrđavo spasenja u napadima pakla, sigurna luko u sveudiljnoj propasti, nećemo te nikada napustiti. Ti ćeš nam biti utjeha u času smrti. Tebi neka je upućen posljednji cjelov života što se gasi. I posljednja riječ s naših usana bit će tvoje ime, Kraljice krunice, Majko naša draga, Utočište grešnika, najuzvišenija Tješiteljice žalosnih. Posvuda neka si blagoslovljena, danas i uvijek, na zemlji i na nebu. Amen.“

